

прѣдъ нищо, за да узнае всичко, що има по земята.

Най-много опити да достигнатъ до полюса сж правила норвежцитѣ. Половината тѣхна земя се намира въ студения поясъ и жителитѣ сж привикнали на студъ, та се рѣшаватъ да отиватъ къмъ сѣверния полюсъ, съ цѣль да откриятъ нови земи за своя полза. Отъ Норвегия тѣ отиватъ съ кораби до Шпицбергенъ или до сѣвернитѣ брѣгове на Гренландия. По-нататѣкъ морето е замръзнало и корабитѣ не могатъ да пжтуватъ. Тогава пжтниците ги оставятъ и тръгватъ пѣшкомъ, ала това пжтуване е много мжчно и опасно. Има голѣми ледени скали, които се движатъ и тѣ трѣбва да се прѣминаватъ; има страшни пукнатини, прѣзъ които пжтниците могатъ да потънатъ на морското дѣно подъ ледоветѣ. Пжтуването трѣбва да трае много врѣме, та се свършва храната и другитѣ потрѣби за човѣка. Слѣдъ дълги лутания изъ ледоветѣ и студоветѣ най-сетнѣ хората се връщатъ безъ да свършатъ никаква работа. Единъ ученъ, на име Андре, прѣди 7-8 години рѣши съ балонъ да стигне на сѣверния полюсъ. Отъ Шпицбергенъ той се дигна съ двама свои другари и хвъркна къмъ полюса. Що стана съ тѣзи пжтници въ балона и до днесъ остава тайна. Навѣрно вѣтърътъ ги е затюшналъ въ нѣкоя ледена пропасть, дѣто сж и загинали. Прѣди двѣ години двама американци — Кукъ и Пири — обявиха по цѣль свѣтъ, че ужъ стигнали по отдѣлно на сѣверния полюсъ, ала ученитѣ въ Европа намѣриха, че това не е вѣрно и че тѣ или лъжатъ, или пѣкъ сж зели други мѣста за полюсъ.

Докато едни учени, като горнитѣ, постоянно се напѣватъ да откриятъ сѣверния полюсъ, други пѣкъ се мжчатъ да отидатъ на южния. Тамъ, каз-